

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง พืชและสัตว์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการสอนตามแนวคิดของ Bruner และ Ausubel กับการสอนปกติ
2. เปรียบเทียบความคงทนในการเรียนรู้เรื่องพืชและสัตว์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการสอนตามแนวคิดของ Bruner และ Ausubel กับการสอนปกติ

5.2 สมมติฐานการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องพืชและสัตว์ ของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ความคงทนในการเรียนรู้เรื่องพืชและสัตว์ของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.3 วิธีดำเนินการวิจัย

5.3.1 กลุ่มตัวอย่าง

เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 โรงเรียนชุมชนบ้านบึงแก้ว สำนักงานการศึกษาอำเภอโนนสะอาด สำนักงานการศึกษาจังหวัดอุดรธานี จำนวน 52 คน เป็นกลุ่มทดลองจำนวน 24 คน กลุ่มควบคุม 28 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง แล้วสุ่มเข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยการจับสลาก

5.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการสอนตามรูปแบบการสอนเพื่อให้เกิดมโนคติ และรูปแบบการสอนโดยใช้สิ่งช่วยจัดมโนคติ เรื่องพืชและสัตว์ จำนวน 15 แผน สำหรับนักเรียนกลุ่มทดลอง

2. แผนการสอนปกติ สำหรับนักเรียนกลุ่มควบคุม ซึ่งสร้างขึ้นตามคู่มือครูกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของกรมวิชาการ

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องพืชและสัตว์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นแบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น .84

5.3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) นักเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
2. ดำเนินการสอนนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม โดยผู้วิจัยทำการสอนเอง ใช้เวลาทั้งหมด 15 ชั่วโมง
3. ทำการทดสอบหลังเรียน (Post-test) นักเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
4. ทำการทดสอบความคงทนในการเรียนรู้ นักเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยเว้นระยะห่างจากการทดสอบหลังเรียน 2 สัปดาห์ แบบทดสอบที่ใช้เป็นฉบับเดียวกับการทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน

5.3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความคงทนในการเรียนรู้ ของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC⁺

5.4 สรุปผลการวิจัย

จากการดำเนินการวิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้สิ่งช่วยจัดมโนติล่องหน้าร่วมกับการสอนเพื่อให้เกิดมโนติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้สิ่งช่วยจัดมโนติล่องหน้าร่วมกับการสอนเพื่อให้เกิดมโนติ มีความคงทนในการเรียนรู้สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.5 ข้อเสนอแนะ

5.5.1 ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ควรเลือกรูปแบบการสอนหลาย ๆ รูปแบบที่เหมาะสมกับเนื้อหา เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ในระดับประถมศึกษา

2. ในการเรียนการสอนควรเลือกใช้รูปแบบการสอนต่าง ๆ ที่อาจมากกว่า 2 วิธี แล้วแต่ความเหมาะสมกับเนื้อหา เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงการเรียนการสอนต่อไป

5.5.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

1. ควรทำการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้ระหว่างนักเรียนที่มีระดับสติปัญญาแตกต่างกัน เพื่อศึกษาว่า นักเรียนที่มีระดับสติปัญญาในระดับใดที่จะได้รับประโยชน์จากการใช้รูปแบบการสอนทั้งสองมากที่สุด

2. ควรทำการศึกษาการใช้รูปแบบการสอนโดยใช้สิ่งช่วยจัดมโนทัศน์ร่วมกับรูปแบบการสอนเพื่อให้เกิดมโนคติ ในเนื้อหาวิทยาศาสตร์อื่นที่มีลักษณะเป็นมโนคติ หรือกลุ่มมโนคติ ที่มีความเป็นนามธรรมสูง

3. ควรนำแผนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปปรับปรุง แล้วทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มอื่น เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคงทนในการเรียนรู้ และเจตคติเชิงวิทยาศาสตร์

4. ควรทำการศึกษาผลของการใช้รูปแบบการสอน ตามแนวคิดของ Bruner และ Ausubel ในเนื้อหาวิทยาศาสตร์และระดับชั้นอื่น ๆ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคงทนในการเรียนรู้ และเจตคติเชิงวิทยาศาสตร์